

PRZEMAWIACZ (1) *sb m*

N sg przemawiacz.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto namawia do porzucenia służby u dotychczasowego pracodawcy [kogo do czego]: Plagiarius
– Ludzi wolnich poimacz y przedawacz, albo przemawiacz czeladzi do ucieczenia. *Calep* 811a.

Synonimy: namowca, namownik.

AL